



Ján Adamus

Jn 6, 1.15

17 nedeľa „cez rok“ – rok B

Ježiš Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa  
Rozprávanie o zázračnom nasýtení hladujúcich sa v Biblii objavuje niekoľkokrát, od najstarších kníh cez prorokov až po evanjeliá.

Hneď v 2. knihe Mojžišovej sa hovorí o manne, chlebe z neba, ktorým zachraňuje Boh Mojžišovu autoritu a jeho ľud pred hladom na púšti.

Podobné rozprávanie, ako Boh nasycuje a zachraňuje tých, ktorí mu zostanú verní, sme počuli aj v 1. čítaní. Tak tomu bolo za čias proroka Elizea, ktorý žil v dobe rozpadu izraelského kráľovstva, kedy mali síce Izraeliti svojho kráľa a vládu, ale boli to iba figúrky, poslušné cudzincom. Kráľ odpadol od viery a klaňal sa modlám, v čom ho horlivo napodobňovali dvorania, ale aj obyčajní ľudia. Tiež mnoho kňazov odpadlo od viery v pravého Boha a tí, čo mu zostali verní, boli prenasledovaní, väznení a posielaní do vyhnanstva. Tak sa stalo aj prorokovi, ktorého vyhnali z Jeruzalema, a tak bol nútený žiť na pustatinách a v horách. Ale aj tu ho našli ľudia, ktorí sa začali okolo neho zhromažďovať, lebo sa odmietali klaňať modlám a nesúhlasili s pohanskou vládou kráľa Achaba. Do tejto situácie je vsadené rozprávanie, ako Boh neopustí tých, ktorí mu zostanú verní. Prišiel rok neúrody, všade bol nedostatok a hlad. Hladuje aj prorok so svojimi ľuďmi a čakajú na novú úrodu. Vtom však prichádza roľník z údolia a nesie Božiemu mužovi dar prvotín: 20 chlebov z prvých zožatých snopov. Bolo to vlastne 20 placiek upečených na rozpálených kameňoch, určených pre prorokovu domácnosť. Ale on prikázal, aby sa jedlo rozdelilo medzi všetkých ľudí.

V duchu Božej starostlivosti o človeka sa nesie aj evanjelium, v ktorom je opísané zázračné rozmnoženie chleba tisícovým zástupom.

Aké poučenie z týchto príbehov plynie pre nás?

Tí, čo zostanú Bohu verní, sú pod jeho ochranou. Božia moc sa neprejavuje iba mimoriadnymi darmi, ale prejavom Božej moci je každá nová úroda, celá príroda a poriadok v nej. Ježiš však nechce riešiť sociálne problémy, hoci z piatich chlebov nasýtil tisícové zástupy, ale chce pomôcť človekovi nasýtiť sa pre večný život. Záleží mu, aby človek nepoblúdl, neodpadol na ceste a nezačal vyhľadávať modly, ktoré by mu slúžili ako náhrada za Boha. To je iba dôkaz, že Božia prozreteľnosť sa o každého stará.

Dcéra upratovala po zomrelej matke byt a pritom mnohé veci spálila. Dostal sa jej do rúk však malý notes, ktorý keď otvorila, udrelo jej do očí bratovo písmo. Začala si spomínať na obdobie pred štyridsiatimi rokmi. Pamätala si, ako ho mama

prosila, aby jej prepísal knižočku Deviatnik k Matke ustavičnej pomoci. Syn svojím krásnym, úhľadným písmom tak aj urobil. Keď mame knižočku odovzdával, povedala mu: Budem mať, syn môj, na teba krásnu pamiatku. Napíšem si dozadu modlitbu za teba.

Dcéra sa rozhodla poslať knižočku bratovi, keďže býval v zahraničí. Keď sa rodina stretla pri maminom hrobe v deň 1. výročia smrti a ženy zostali pri hrobe samé, začala švagriná rozprávať: V poslednej dobe sme zažili ťažké chvíle. Manžel ma podvádza, takže rozvod bol už na spadnutie. Deti ho presviedčali, aby od nás neodchádzal, ale on neustále tvrdil, že už je neskoro a on podal žiadosť. Dokonca si zbalil veci. Vtom poštar priniesol od teba balíček. Prevzal ho syn, ktorý, keď ho otcovi odovzdával, okomentoval to: Prijmi ešte poslednú poštu z nášho domu. Manžel balíček zobral, otvoril ho, pozeral a čítal. Po chvíli mu začali po tvári stekať slzy. Odišiel, ale kufre nechal doma. Vrátil sa asi po dvoch hodinách, celkom premenený a povedal: Bol som v kostole, vyspovedal som sa a teraz ťa prosím, aby si mi odpustila. Bol som zlý a sebecký. A jeho manželka pokračovala: Vieš, čo spôsobilo jeho obrátenie? Tvoj list.

Vtom prišiel k hrobu aj brat, a keď počul, o čom sa ženy zhovárajú, povedal: Mňa nedojali tie modlitby, čo som opisoval, ale to, čo bolo vzadu, trasľavou rukou mojej mamy, napísané: Matka ustavičnej pomoci, zverujem ti syna, ktorý mi túto knižočku opísal. Chráň ho, aby nezblúdl. A keby sa predsa niečo stalo a on sa dostal na zlú cestu, ty buď Matkou prvej pomoci. Vráť ho Bohu a ľuďom, ktorým patrí. Prosím pre neho milosť! Buď mu dobrou Matkou spásy, lebo o nič väčšie a krajšie nad večnú spásu neviem mu vyprosiť. Buď mu dobrou Matkou, keď už mňa nebude. A syn pokračoval: Štyridsať rokov sa moja mama za mňa modlila túto modlitbu. Videl som zožltnuté a ošuchané listy. Spomenul som si na svoje detstvo a spoznal som v mame nádhernú osobu a videl som ju v duchu opäť zomierať. Mám 60 rokov a napadlo ma: K čomu smeruje môj život? Čo pre mňa znamená Boh a večnosť? Vtedy som pochopil, že si všetko sám kazím, a preto som sa rozhodol tak konať, ako sa za mňa modlila moja mama.

Aj ja mám život, život, ktorý je hladný po tom, aby mohol trvať večne, aby bol naplnený šťastím a blaženosťou. Ježiš preto prichádza na túto zem, aby môj život sýtil, ale záleží len na mne, či o to stojím. Čo pre mňa znamená sytenie Bohom? Akú cenu v mojom živote má Eucharistia, chlieb večného života? Ako často sa ním živím?

Odpusť mi, Pane, že si všimam len to, aby som mal plný žalúdok. Pomôž mi uvedomiť si, že ty chceš sýtiť pre večnosť. Ďakujem ti za večnosť! Ďakujem ti za tvoju obeť. Chcem si ju vážiť!



Marta, Mária a Lazár (ikona)

Chvály a prosby prednášame tebe, Marta, ty môžeš pre zásluhy pomôcť, veď si ťa Kristus pripútal a bratskou obdaril láskou.

On neraz prišiel navštíviť dom tichý, kde našiel oddych, štedré pohostenie; z tvojich slov radosť, z práce zasa znela oddanosť celá.

Prvá si pred ním oplakala brata, aj sestra v žiali sotva prišla k slovu; no Kristus slovom kráže smrti riešil: Lazára vzkriesil.

Ty, čo si vieru vo vzkriesenie tela vyznala pevne v prítomnosti Pána, vypros nám milosť získať život pravý v kráľovstve slávy.

Chvála buď Otcu, česť a vďaka Synu, Svätému Duchu moc i sláva, ktorú chceme zrieť s tebou v pravej domovine, keď sa čas minie. Amen.

sv. Marta, Mária a Lazár, Rch

## Kúsok pre mamy

### Keď už máš dost' návštev a hostí..

Svätá Lýdia, predavačka purpuru

Počúvala aj istá žena, menom Lýdia, predavačka purpuru z mesta Tyatiry, ktorá si ctíla Boha. Pán jej otvoril srdce, aby pozorne sledovala, čo Pavol hovorí. A keď sa dala so svojim domom pokrstiť, prosila nás: „Ak si myslíte, že som verná Pánovi, poďte do môjho domu a zostaňte.“ A prinútila nás (Sk 16,14 -15).

Byť pohostinným nie je vždy jednoduché. Ako matky neprestajne naplňame potreby členov svojej rodiny a sme ustavične v jednom kole. Pozvať si domov ďalších ľudí, ktorých treba obskakováť a starať sa o nich, je nezriedka to posledné, po čom by sme túžili. Naše vlastné mláďatá nás predsa zásobujú dostatkom špinavého riadu, neporiadku a znečistenej bielizne! Hostia prinášajú prácu navyše, vedia narušiť životný rytmus a vykoľajit' celý chod domácnosti.

Vo chvíľach, keď by sme najradšej odmietli hostí, ktorí by u nás chceli prespať, a poradili im, aby radšej šli do hotela, môžeme sa obrátiť na Lýdiu, Pavlovu prvú konvertitku vo Filipoch, ktorá je známa tým, že Pavla a jeho spoločníkov prichýlila vo svojom dome. Práve odtiaľ svätý Pavol pracoval na založení prvého kresťanského spoločenstva v Európe.

Hostia sediaci u nás v obývačke pravdepodobne nemajú taký vznešený cieľ. No aj my môžeme založiť v našej rodine akési malé kresťanské spoločenstvo, keď im budeme trpezlivo a s láskou slúžiť, aj keď sa nám j: toho príliš nechce. Tak budeme môcť byť tomuto mu spoločenstvu vzorom kresťanských hodnôt : naše detividia, že sa vlúdne usmievame na strýka i keď už po desiaty raz rozpráva svoju obľúbenú príhodu, alebo nás budú vidieť trpezlivo upratovať ockovom kamarátovi z vysokej školy, budú mať možnosť vidieť kresťanskú lásku v praxi.

Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá

1 Kor 13,4

Drahá svätá Lýdia, prosím, pros za mňa, aby som pohostinnosťou voči iným mohla ukazovať svojim deťom, ako sa doma prejavuje kresťanská láska.

Christine Gibsonová „Sväté na zavolanie“

### Prvý piatok v mesiaci:

Možnosť sviatosti zmierenia bude takto:

Pondelok, utorok 17:15 – 18:00

Štvrtok 17:00 – 18:00

Piatok 16:30 – 18:00

### Fatimská pobožnosť:

V sobotu 3. augusta je prvá sobota. Fatimská pobožnosť bude o 7:15 hod. a potom sv. omša.

### Porciunkulové odpustky:

Úplné odpustky možno získať za obvyklých podmienok dňa 2 augusta pri návšteve farského alebo františkánskeho kostola a tam sa pomodliť Otče náš a Verím v Boha.

### Upratovanie kostola:

Dakujem predchádzajúcej skupine za upratovanie kostola i za kvetinovú výzdobu.

Prosím o upratovanie skupinu čísla domov 101 – 122.

### Modlitba sv. ruženca pri Kaplnke sv. Anny:

V nedeľu 28.júla večer o 18:00 hodine sa pri Kaplnke sv. Anny pomodlíme sv. ruženec.

### Sväté omše v 17. týždni cezročného obdobia (B)

#### 29.VII. pondelok

18:00 Pod'akovanie Pánu Bohu a prosba za zdravie a Božie požehnanie

#### 30.VII. utorok

18:00 Za † Stefana Mizeru (1. rok od smrti)

#### 1.VIII. štvrtok

18:00 Za zdravie a Božie požehnanie pre Veroniku, Marka a Lukáša

#### 2.VIII. piatok

18:00 Na úmysel

#### 3.VIII. sobota

08:00 Na úmysel

#### 4.VIII. 18. Nedeľa cezročného obdobia (B)

08:00 Za † Ivetu Dzibelovú

Lektor: Pešková Macáková

11:00 Za farníkov

Lektor: Polakovič Kulifajová

poobede – 14:00 pobožnosť, ružencové tajomstvá

### Liturgický kalendár

- 29.VII. pondelok sv. Marty, Márie a Lazára, Sp  
30.VII. utorok sv. Petra Chryzológa, biskupa a učiteľa Cirkvi L'sp  
bl. Zdenky Cecilie Schelingovej, panny a mučenice,  
31.VII. streda sv. Ignáca z Loyoly, kňaza Sp  
1.VIII. štvrtok sv. Alfonza Máriu de Liguori, biskupa a učiteľa Cirkvi Sp  
2.VIII. piatok sv. Euzébia Vercellského, biskupa Sp,  
sv. Petra Juliána Eymarda, kňaza  
3.VIII. sobota Preblahoslavenej Panny Márie L'sp

## Slovo na dnes

### Ako na to

Celkom jednoducho, ako dieťa, Božie dieťa, povedať Bohu to, čo vo mne jeho slovo prebudilo. Snažiť sa to pomenovať, vysloviť, jemu odovzdať. Najúprimnejšie, ako sa to len dá. Až sa mi rozviaže jazyk a možno budeme musieť Pánovi toľko toho povedať, dobehnúť všetko to ignorovanie a vzdorovité mlčanie, či prehĺboký smútok alebo prázdnu roztopašnosť. Lebo to, čo som „zjedol“, to bol Pánov dar pre mňa, jeho slovo pre moje vnútro. Ono vo mne vyvoláva istú reakciu, ktorú vyslovujem Pánovi: „Ďakujem ti, Pane...“ „Bojím sa...“ „Neviem, Pane, ako...“ „Pomôž mi, prosím...“ „Nauč ma to, Pane...“

Modlím sa to, čo som „zjedol...“, modlím sa Božími slovami.

Možno mi Pán niečo na to odpovie. Priamo textom, no možno aj skrze brata či sestru už pred meditáciou alebo po nej, v nadväznosti na inú meditáciu alebo udalosť. Počúvam, odpovedám, znovu počúvam a znovu odpovedám. Prebúdzajúci sa dialóg s Pánom nezabúdam pretkávať úctou a klaňaním

### Čo robiť

Na rozhovor s Pánom svojho srdca vôbec netreba formulovať múdre vety ani zdvorilostné frázy. Ba stačí aj habkať či blabotať, ako to zvyknú robiť deti, keď si so záľubou opakujú novonaučené slová. Alebo ako keď sa mi prilepi na vnútro nejaká pesnička a nie a nie ju „vypnúť“. Ak sa mi to stane s Božím slovom, je to veľký dar Ducha Svätého. A prečo nie, môžem si Božie slová spievať aj po celý deň. Samozrejme v srdci a možno aj pri varení či umývaní auta, ale asi nie vo vlaku. Môže to byť prosba, vďaka, odprosenie a chvála. Dôležité je byť úprimný a využiť túto časť svojej cesty s Pánovým slovom, aby som mu povedal aj o svojich pocitoch. On ich dokáže zvládnuť všetky, nech by boli akokoľvek tmavé či ťaživé. Netreba však hovoriť veľa, najmä nie nasilu, ale dívať sa na Pána a neobzerať sa späť. A potom, Boží Duch predsa vie lepšie, čo potrebujem. Výborné je vziať si aj nejakú invocáciu zo svojej modlitby nad biblickým textom na celý deň. Úprimná modlitba ma udržuje v tom tak zdravom vedomí svojej malosti, odkázanosti a naopak aj vo vedomí dobroty a veľkosti Najvyššieho! Medzi jeho mocou a mojou všestrannou krehkosťou, najmä v živote podľa slova, nad ktorým uvažujem. Preto je tu aj iná oblasť, tá najčastejšia, v ktorej môžem Pána prosiť: aby mi aspoň o krôčik pomohol uviesť do života to, čo som dotykom jeho slov a ich zarezonovaním vo svojom srdci pochopil.

Dagmar Kráľová „Skús to s Bibliou“

### Podradiť sa autorite

Slovo autorita pochádza z latinského slova auctor, odvodeného z latinského augeō (zväčšiť, obohatiť). Auktor je „is qui auget“, teda ten, kto povyšuje skutok alebo právnu situáciu iného, dáva im akúsi pridanú hodnotu krytú jeho menom a postavením, teda jeho autoritou. Latinská auctoritas bola založená na koncepcii božského pôvodu moci, nie na jednotlivcovi, ktorý by sa vyznačoval autoritárskym postavením a správaním.

V kresťanstve sme už cez učenie svätého Pavla prijali, že skutočná, oprávnená autorita je odvodená od Božej autority, a preto si zasluhuje úctu. Svätý Pavol v Liste Rimanom píše: „Každý nech sa poddá vyššej moci, lebo niet moci, ktorá by nebola od Boha. A tie, čo sú, ustanovil Boh. Kto sa teda protiví vrchnosti, protiví sa Božiemu poriadku. A tí, čo sa protivia, sami si privolávajú odsúdenie. Lebo vládarov sa nemusí báť ten, kto robí dobre, ale ten, kto robí zle. Chceš sa nebáť moci? Rob dobre a dostaneš od nej pochvalu. Ved' ona je Božou služobníčkou pre tvoje dobro. Ale ak robíš zle, potom sa boj, lebo nie nadarmo nosí meč; je Božou služobníčkou, vykonávatelkou hnevu na tom, kto robí zle. Preto sa treba podriaďiť, a nielen zo strachu pred hnevom, ale aj kvôli svedomiu. Preto platíte aj dane, lebo tí, čo ich vyžadujú, sú Boží

služobníci. Dávajte každému, čo ste dlžní: komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu bázeň, tomu bázeň, komu česť, tomu česť. Nebudte nikomu nič dlžní, okrem toho, aby ste sa navzájom milovali: veď kto miluje bližného, vyplnil zákon.“ (Rim 1,1-8)

Pripomeňme si, že Pavol tieto slová napísal v časoch rímskeho cisára Nera, ktorého zaiste nemôžeme pokladať za vzor kresťanských cností a ktorého jeho súčasníci oprávnenne pokladali za tyrana, narcistu a nemravníka. Svätý Pavol však aj v tomto prípade rozlišoval medzi osobnými kvalitami alebo skôr nerestami predstaviteľa vrchnosti a princípom, podľa ktorého je správne podriaďiť sa legitímnej autorite, ak neprikazuje hriechne, škodlivé či nespravodlivé veci. Rímska spoločnosť bola postavená na princípe rešpektovania autority práva, a preto bola stabilná a funkčná aj napriek výstrelkom predstaviteľov vlády či ich otvorenej osobnej skazenosti. Uznávanie princípu autority je základom ľudského spoluzitia a umožňuje organizovanie a pokrok ľudského spoločenstva.

V skutočnosti je rešpektovanie autority zahrnuté aj do Desatora. Vieme, že tradičný katechetický text štvrtého prikázania znie „Či svojho otca a svoju matku“. Pravdaže, jeho zmysel nespočíva len v prejavocho vonkajšej úcty voči rodičom a v rámci rodinných vzťahov, ale vypovedá všeobecne o princípe úcty a akceptovania akejkolvek oprávnenej autority. V najširšom zmysle slova je to prikázanie, ktoré zdôvodňuje a upevňuje štruktúru medziľudských vzťahov i vzťahov k legitímnej autorite. Nestačí, aby boli založené len na čisto svetských zákonoch s detailne rozpisovanými požiadavkami a sankciami - to by sme museli žiť pod neustálou policajnou kontrolou. Aby život spoločnosti reálne fungoval, musí existovať všeobecný súhlas a istý vstpepený morálny imperatív, ktorý vedie k prirodzenému rešpektovaniu autority a zároveň k zodpovednému a správne použitiu prirodzenej a zverenej autority. Toto prikázanie sa vzťahuje aj na povinnosti žiakov voči učiteľom, zamestnancov voči zamestnávateľom, podriadených voči predstaveným, občanov voči svojej vlasti a voči tým, ktorí ju spravujú a vládnu v nej. Zahŕňa a predpokladá aj povinnosti rodičov, poručníkov, vyučujúcich, vedúcich, vysokých štátnych úradníkov, vládných činiteľov a všetkých, ktorí vykonávajú moc nad inými alebo nad spoločenstvom osôb. Je to teda prikázanie, ktoré v skutočnosti platí obojsmerne, pretože vyžaduje rešpektovanie autority, ale súčasne zaväzuje aj toho, kto disponuje autoritou, aby ju používal správnym spôsobom a zodpovedne, aby ju nezneužíval. A čo ak s nejakou autoritou nesúhlasíme? Záleží na tom, čo je dôvodom nášho nesúhlasu a akou formou ho prejavujeme. Ak je to len preto, lebo nositeľ autority je nám osobne nesympatický alebo možno nesúhlasíme s nejakými jeho názormi, neopravňuje nás to k ignorovaniu zákonov či poškodzovaniu princípov medziľudského spolunažívania, ktoré je založené na rešpektovaní legitímnych pravidiel.

Ak nositeľ autority nerešpektuje Božie zákony, ale ide pritom len o jeho osobné správanie a nenúti k ničomu takému svojich podriadených, táto skutočnosť nás neopravňuje na nerešpektovanie jeho správnych a legitímnych príkazov. Napríklad bývalá komunistická vláda nerešpektovala Božie zákony, no neopravňovalo nás to napríklad na prekračovanie obmedzenej rýchlosti na cestách či nedodržiavanie všeobecne užitočných a správnych zákonov. Na druhej strane, ak existujú legitímne dôvody a prostriedky na zmenu osôb, ktoré sú nositeľmi autority, je našim právom, ba dokonca povinnosťou, vyberať za nositeľov autority hodné a mravne bezúhonné osoby, od ktorých môžeme oprávnenne očakávať, že aj ich osobný život bude v súlade so zákonmi a pravidlami, dodržiavanie ktorých budú vymáhať od iných. Služi na to rozvinutý systém demokracie, kontrola výkonu moci, systém volieb. V prípade, že autorita hrubo porušuje Boží zákon, vytvára predpoklady na porušovanie Božieho zákona aj pre iných a núti k tomu i svojich poddaných, máme právo a niekedy priam povinnosť vzoprieť sa jej, lebo v konečnom dôsledku treba Boha poslúchať viac ako ľudí.

Cyril Vasil „A teraz čo? II“

## Na minútku

### Svätosť ako tieň

Pred mnohými rokmi žil istý muž, ktorý - ako sa zdalo - dokázal naozaj odpustiť každému, koho stretol. Preto Boh poslal k nemu anjela.

„Boh ma požiadal, aby som ťa navštívil a oznámil ti, že ťa za tvoju dobrotu chce odmeniť," povedal anjel. „Chce ti darovať, čo si zažiadaš. Chceš mať dar uzdravovať?"

„Nie, určite nie," povedal muž. „Nech si radšej Boh vyberie tých, ktorí majú byť uzdravení."

„Chceš mať dar priviesť všetkých hriešnikov na správnu cestu?"

„To je práca pre anjelov, ako si ty. Nechcem byť všetkými uctievaný alebo slúžiť ako príklad."

„Počuj, nemôžem sa vrátiť do neba, kým ťa neobdarujem. Ak si sám nevyberieš, budem musieť vybrať niečo ja."

Muž chvíľu uvažoval a potom povedal: „Dobre teda. Chcel by som robiť dobro, ale tak, aby si nikto nevyšmol, že som to bol ja. Tak aspoň neupadnem do hriechu márnivosti."

Anjel požehnal mužov tieň a daroval mu moc uzdravovať. Odvtedy kamkoľvek sa muž pohol, chorí sa uzdravili, zem prinášala úrodu a u smutní boli opäť šťastní.

Muž prešiel mnohými krajinami, všade rozsieval zázraky, no ani si to nevyšmol, lebo jeho tieň bol za ním.



### Takto mohol žiť a zomrieť tak, že nevedel o svojej svätosti.

Bruno Ferrero „Nebo v našom dome“

## Zamyslenia

### 2. ČO CHCEŠ, ABY SOM TI UROBIL?

Mk 10, 36: Lk 18, 41

**Uvažujem:** Jednou z najčastejších otázok, ktorými žijeme a z ktorých žijeme, je otázka, ktorú Ježiš položil svojim apoštolom a chorému človekovi: *Čo chcete, čo chceš, aby som ti urobil?*

Túto otázku Pán Ježiš dáva nielen preto, aby splnil želanie.

Je to otázka, ktorou nás chce viesť do nášho najhlbšieho vnútra. Tam, kde sa rodí svet našich túžob, ale aj svet hodnôt, z ktorých čerpáme život.

*Čo chceš...?* To je otázka, ktorou sa nás Pán Ježiš spytuje, kým sme, čo je pre nás najdôležitejšie, najväčšie, za čo sme schopní obetovať život.

*Čo chceš...?* K čomu ma vedie táto Ježišova otázka? Je to, čo chcem, naozaj hodné chcenia?

Môžem si nazrieť do svojho vnútra, akými túžbami žijem v tejto chvíli, v tomto čase, v tejto etape svojho života.

Zodpovedajú moje túžby tomu, čo mi hovorí a čomu ma učí Ježiš? Ktoré túžby obstoja pred Ježišom a ktorým povie: *Nevieš, čo si žiadaš?*

Zaiste, Pán Ježiš nechce, aby sme boli ľuďmi bez túžob, ale chce, aby naše túžby vyjadrovali pravdu, dobro, krásu, pravé hodnoty, pravé šťastie a pravú lásku

**Zapišem si:** Mojou konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Chcieť to, čo chce Ježiš, je cesta k životu, ktorý má svoje dovŕšenie v novom nebi a v novej zemi.

Chcieť to, čo chce Ježiš, je láska, bez ktorej by bolo všetko ničím.

Chcieť to, čo chce Ježiš, je človek milovaný a milujúci, prijímaný a prijímajúci, človek milosrdný, ktorý odpúšťa aj sedemdesiat sedem ráz a sám žije z milosrdenstva Boha a ľudí, je to človek, ktorý nesúdi a neodsudzuje, človek, ktorá dáva nielen veci, ale aj seba samého.

Chcieť to, čo chce Ježiš, znamená prichádzať si po jeho odpustenie a uzdravenie, počúvať a zachovávať jeho slová, žiť v Duchu Svätom.

Otázka: *Čo chceš, aby som ti urobil?* je otázka, ktorá prezrádza, že Ježišovi na mne záleží, nie som mu ľahostajný.

Jeho otázka prezrádza, ako veľmi ma miluje.

Svojou otázkou ma však Pán Ježiš aj vychováva.

Chce, aby som uvažoval nad tým, čo chcem.

Chce, aby moje chcenie vyrastalo z poznania pravdy o Bohu, z poznania pravdy o sebe samom, o svojom živote, z poznania toho, čo mi vskutku osoží.

Pretože pravdou zostáva, že všetko môžem chcieť, ale nie všetko mi osoží.

Všetko môžem chcieť, ale ničím sa nemám nechať zotročiť.

Preto Ježiš chce, aby som vedel spoznávať svoje túžby a aby som ich vedel rozlišovať.

Chce, aby moje túžby nevznikali z reklám a ponúk, ktorými ma atakujú médiá, ale z poznania zmyslu a cieľa života.

Podľa evanjelia by som mohol všetko na svete chcieť a získať, no vo vzťahu k večnosti mi to nebude na osoh. Vtedy moje túžby vyjdú naprázdno, oklamú ma a sklamú.

Ak sa nechcem sklamať vo svojich túžbach, je pre mňa nevyhnutné a múdre sa pýtať: *Ježišu, čo ty chceš, aby som urobil?*

Pán Ježiš nám dáva príklad, pretože sám o sebe povie: *Neprišiel som na tento svet, aby som robil, čo ja chcem, ale aby som chcel a robil to, čo chce môj Otec, nie moja, ale jeho vôľa nech sa stane.*

Ak si chceme osvojiť Ježišov postoj, musíme sa modliť ako on. Ani pre neho nebolo vždy ľahké plniť to, čo chcel Otec od neho.

Modlitbou sa naše túžby očisťujú, naše chcenie posilňuje, naša vôľa odhodláva nielen hovoriť: *Buď vôľa tvoja, ale aj robiť, čo vidíme robiť Ježiša a nášho nebeského Otca.*

**Spytujem sa:** Ako odpoviem Ježišovi v tejto chvíli, keď sa ma spytuje: *„Čo chceš, aby som ti urobil?“* Akými túžbami žijem?

Poznám pravdivo svoje túžby a hodnoty, ktorými utváram svoj každodenný život?

**Modlím sa:** Dobrý Ježišu, verím, že ma svojou otázkou: *Čo chceš, aby som ti urobil?* vedieš k sebe.

Prosím ťa, daj, aby som nielen vždy chcel to, čo ty chceš, ale aby som chcel vždy teba a iba teba.

Chcem, aby si bol celkom môj a ja aby som bol celkom tvoj.

Napln ma svojim Duchom, lebo kto nemá tvojho Ducha, nemôže byť tvojím.

**Zapišem si:** Mojou konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Jozef Šuppa SL „Ježišove otázky“

[www.vistuk.sk](http://www.vistuk.sk)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku